

PODGOIĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg m *praet* podgoił się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Podleczyć się z rany: potkał się z nim [z Achillesem] Troillus y ranił go [...]. A gdy się podgoił Achilles/ wyiechał s fwym ludem przeciw Troiánom BielKron 58v.

Formacje współrdzenne cf GOIĆ SIĘ.

SBu